

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

Nr. 17.468 van 22 oktober 2008
in de zaak RvV X/ IV

In zake: X
Gekozen woonplaats: ten kantore van X
tegen:
de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 4 augustus 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 juli 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 28 augustus 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 oktober 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. VAN ROSSEM en van attaché G. DESNYDER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Het feitenrelaas luidt volgens de bestreden beslissing als volgt:

“U verklaarde de Kameroense nationaliteit te bezitten en christen te zijn. Volgens uw verklaringen die u aflegde voor het CGVS bent u geboren te Bamenda en – net zoals uw ouders – ‘Bafut’ van etnische origine. U woonde van bij uw geboorte in het ouderlijke huis in de Sonac Street te Mezam, Bamenda. Op 8 juni 1996 beviel u van (A.) Lionel Ambe Tangang. Hij is de zoon van (A.) Martin Asongwe, waarmee u toen verloofd was. Hij overleed enige tijd later. U verhuisde in juni 2005 naar Mile II in Nkwén, nadat u op traditionele wijze huwde met de uit Nkwén afkomstige (A.) Joseph. Bij hem heeft u één kind, namelijk (K.) Regina Caeli Awah die op 20 januari 2008 te Gent geboren werd. Na de secundaire school, volgde u twee jaar geschiedenis, literatuur en economie aan de ‘Progressive Comprehensive High School’ van Bamenda tot 1994. Gedurende de vijf daaropvolgende jaren zat u werkloos thuis totdat u in 1999 Albert Womah Mukong tegenkwam. Hij rekruteerde u om als vrijwilliger voor de ‘Human Rights Defence Group’ (hierna HRDG) te werken. In 2000 werd u aangesteld als de enige secretaresse van Albert Womah Mukong, de toenmalige directeur van de HRDG. Toen in juni 2001 Mevr. Nzounkekang Franka directrice van de HRDG werd, werd u haar secretaresse. Op 19

augustus 2003 hield u met Nzounkekang Franka een succesvolle meeting in de 'Ntsamukong Hall' in Bamenda. Na de meeting werden jullie samen gearresteerd, maar Nzounkekang Franka werd onmiddellijk vrijgelaten na protest van het volk. Uzelf werd meegenomen naar de 'Public Security Old Town' te Bamenda. Men beschuldigde u van het opzetten van het volk tegen de regering. Men sloeg u op de benen en de voetzolen. Na één week opsluiting werd u - na druk van Nzounkekang Franka - vrijgelaten. Op 10 mei 2004 kwamen agenten naar het kantoor van de HRDG. Nzounkekang Franka was reeds ondergedoken – soms bij u thuis – en vluchtte naar de Verenigde Staten van Amerika, omdat ze gezocht werd in verband met de zaak 'El-Hadji Baba Dampollo'. Daarom vroegen de agenten u – Nzounkekang Franka's persoonlijke secretaresse – de door haar geschreven 'press releases' in verband met de zaak 'El-Hadji Baba Dampollo' te overhandigen. U zei dat er geen waren, waarop men het kantoor wou doorzoeken. U weigerde dit, waarop u werd gearresteerd en naar de 'Public Security Old Town' te Bamenda werd gebracht. U werd beschuldigd van het typen van de 'press release' en van betrokkenheid in de zaak El-Hadji Baba Dampollo en u werd gefolterd en voor drie weken opgesloten. Op 16 juni 2004 brandde uw ouderlijke huis in Sonac Street af. U gaat er van uit dat dit te maken heeft met het feit dat u onderdak verleende aan de gezochte Nzounkekang Franka. Op 11 oktober 2004 was u waamemer bij de presidentiële verkiezingen in Mezam, Bamenda. U ging verschillende verkiezingsbureau's af en in het bureau 'Congress Hall' stelde u fraude vast. U sprak Richard (N.) aan die toezicht hield over de verkiezingen. Hij trad op en werd daarom zwaar geslagen door de politie. U riep het volk op om hem te helpen, waarop ook u geslagen werd en naar het 'Judicial Police Station' werd gebracht. U werd er verder geslagen en werd diezelfde avond laat vrijgelaten. Op 22 september 2007 – bij het dansfeest van Fon Abumbi II van Bafut – sprak u in uw dorp Bafut tegen een groep mensen over de slechte kansen van de Engelstalige Kameroeners, de zaak El-Hadji en de verkiezingen van 11 oktober 2004. U deelde ook de 'Declaration for Human Rights' uit. Toen u die avond bij uw moeder thuiskwam, kwamen drie burgers het huis binnen. Ze namen u mee naar de 'Public Security Old Town' te Bamenda. U was toen twee maanden zwanger, maar u werd toch geslagen en opgesloten. U werd ziek in de cel en u kreeg er geen medicatie. Toen u op een dag instortte, werd u naar het 'Army Medical Center' gebracht waar u verder bewaakt werd. Op 6 januari 2008 kwam er een agent naar u die beloofde om u te helpen. Hij bracht u in contact met een evangelische priester. De priester had van uw zaak vernomen toen hij in het kantoor van de HRDG langsging, waarna de HRDG uw vertrek met hem regelde. Hij nam u de nacht van 6 op 7 januari 2008 mee naar Douala, vanwaar jullie op 14 januari 2008 samen een vlucht van Brussels Airlines namen tot Brussel. Daar kwam u op 15 januari 2008 aan en deed u op 17 januari 2008 een asielaanvraag."

2. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Toronto-Vancouver, Butterworths, 1991, 84). De verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielaanvraag kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

3. De motivering van de bestreden beslissing luidt als volgt:

“Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald waaruit blijkt dat u uw land heeft verlaten uit een ‘gegronde vrees voor vervolging’ in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een ‘reëel risico op lijden van ernstige schade’ zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees of risico in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

U verklaarde niet naar uw land van herkomst te kunnen terugkeren, omdat u vervolging vreest door de overheid omwille van uitspraken die u op 22 september 2007 deed in uw dorp Bafut, maar volgende bedenkingen dienen bij uw verklaringen op het Commissariaat-generaal te worden gemaakt.

Vooreerst kunnen volgende bedenkingen worden gemaakt bij uw beweerde betrokkenheid bij de HRDG vanaf juli 2005 tot aan uw arrestatie in september 2007.

Zo verklaarde u dat Gaby Ambo de ‘promotion officer’ was en dat Margaret Mukong de functie van ‘general coordinator’ bekleedde (gehoor 1 CGVS, p.12 en gehoor 2 CGVS, p.6). U verduidelijkte dat Gaby Ambo ‘protection officer’ was totdat Patrick [Nkwain] president werd van de HRDG en dat Gaby Ambo sindsdien ‘promotion officer’ is (gehoor 2 CGVS, p.6). U verklaarde expliciet dat Gaby Ambo geen andere functies bekleedde dan diegene die u opsomde (gehoor 2 CGVS, p.7). Wat Margaret Mukong betreft, lichtte u toe dat ze de ‘general coordinator’ is sinds de dood van Patrick [Nkwain] (gehoor 2 CGVS, p.6). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt echter dat sinds de dood van president van de HRDG, Nkwain Patrick, op 11 juli 2005, Gaby Ambo – als staflid met de meeste anciënniteit – de coördinator van de HRDG was en dat hij van 2007 tot op heden programma-coördinator is van de HRDG en de leiding heeft van de organisatie. Margaret Mukong wordt in deze informatie niet vermeld in enige functie bij de HRDG en zeker niet als ‘general coordinator’, zoals u beweerde (gehoor 1 CGVS, p.12 en gehoor 2 CGVS, p.6). Uit bovenstaande verklaringen blijkt dat u niet op de hoogte bent van wie er na Patrick Nkwain de leidinggevende functie had bij de HRDG, hetgeen toch merkwaardig is voor iemand die beweert tot september 2007 betrokken te zijn geweest bij de HRDG (gehoor 1 CGVS, p.5). Verder verklaarde u dat Patrick Nkwain werd gedood (gehoor 1 CGVS, p.18), dat hij de dag na een ondervraging over Franka (i.e. de voormalige directrice van de HRDG Nzounkekang Franka (gehoor 1 CGVS, p.7)) thuis in een plas bloed werd gevonden en die dag nog in het ziekenhuis overleed (gehoor 2 CGVS, p.8). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt echter dat Nkwain Patrick stierf na een korte ziekte. Men kan verwachten dat u hiervan op de hoogte bent, aangezien u verklaarde dat u vanaf 2000 tot op 22 september 2007 als secretaresse werkzaam was voor de HRDG, onder andere voor Albert W. Mukong en zijn opvolgster Franka [Nzounkekang] (gehoor 1 CGVS, p.5,9,13,17 en gehoor 2, CGVS, p.5). Verder verklaarde u dat Gaby Ambo bij uw weten eenmaal werd gearresteerd en dat dit ongeveer 5 maanden was vóór uw arrestatie op 22 september 2007 (gehoor 2 CGVS, p.9). Toen de dossierbehandelaar u later vroeg of u ‘Fon Chafah XI’ kende, zei u dat Gaby Ambo met hem een probleem had en dat dit de reden was van zijn arrestatie. U bleef bij uw verklaring dat deze arrestatie ongeveer 5 maanden vóór uw arrestatie op 22 september 2007 plaatsvond (gehoor 2 CGVS, p.10-11). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt echter dat de arrestatie van Gaby Ambo omwille van problemen met ‘Fon Chafah XI’ op 18 november 2004 plaatsvond.

Toen de dossierbehandelaar u vroeg of u belangrijke zaken kon noemen waar de HRDG in 2006 aan werkte, gaf u aan de vraag niet te begrijpen (gehoor 2 CGVS, p.10). Zelfs na een verduidelijking van de vraag door het geven van het voorbeeld van de zaak El Hadji, waaraan de HRDG in 2003 werkte, herhaalde u dat u de vraag niet begreep (gehoor 2 CGVS, p.10), hetgeen merkwaardig is, omdat u de zaak voordien zelf spontaan had vermeld als reden voor de vervolging van Franka [Nzounkekang], de toenmalige leidster van HRDG, alsook voor uw vervolging in 2004 als secretaresse van Franka (gehoor 1 CGVS, p.11). Toen de dossierbehandelaar de vraag voor de derde maal stelde, verklaarde u dat u het niet wist, dat er verschillende bureaus zijn van de HRDG, dat u geen ‘document’ zag en dat u bovendien minder vaak in het bureau van de

HRDG kwam in 2006 (gehoor 2 CGVS, p.10). Toen er u werd gevraagd om uw verklaring - dat u in 2006 minder vaak in het bureau van de HRDG kwam - toe te lichten, gaf u aan dat u er misschien niet was toen het 'document' kwam en dat u geen belangrijke zaken kent uit 2006 (gehoor 2 CGVS, p.10). Uw uitleg dat u niet op de hoogte bent van belangrijke dossiers waar HRDG aan werkte, omdat een document misschien kwam op het moment dat u niet op het kantoor aanwezig was, is onvoldoende, aangezien men zou mogen verwachten dat u als secretaresse van het hele bureau van de HRDG (gehoor 1 CGVS, p.17), die tot 2007 voor deze organisatie beweert te hebben gewerkt (gehoor 1 CGVS, p.5,9,13,17 en gehoor 2, CGVS, p.5) op de hoogte zou zijn van belangrijke dossiers in verband met mensenrechtenschendingen die door de HRDG werden opgesteld en dit zelfs op nationaal gebied. De door u aangehaalde zaak 'El Hadji'(cf. supra) situeerde zich immers in de North East province –dus niet in uw regio- (gehoor 1 CGVS, p.11 en het door u voorgelegde document van de HRDG (dd. 14 april 2008)), zodat het des te merkwaardig is dat u geen voorbeelden kan geven van mensenrechtenschendingen in Bamenda, waar HRDG actie zou tegen ondernomen hebben.

Toen de dossierbehandelaar u vroeg of u belangrijke zaken kon noemen waar de HRDG in 2007 aan werkte, gaf u aan dat deze misschien plaatsvonden toen u problemen kende (22 september 2007) en dat u minder naar het kantoor ging omwille van uw zwangerschap (gehoor 2 CGVS, p.10). Toen de dossierbehandelaar u vroeg of er zich incidenten voordeden bij de 1 oktober-viering van 2006 [door de SCNC (zie informatie in het administratieve dossier)] in Bamenda, waar het kantoor van de HRDG is gevestigd (gehoor 1 CGVS, p.4), gaf u aanvankelijk aan dat u enkel wist dat de vlag werd gehesen, maar dat u er voor de rest niets van wist, dat anderen – zoals uw toenmalige directeur Mukong – meer betrokken waren (gehoor 1 CGVS, p.16). Op het einde van het gehoor kwam u op de vraag terug en zei u dat er op 1 oktober 2006 vele arrestaties werden verricht in Bamenda, ook van topmensen (gehoor 1 CGVS, p.19). Nochtans blijkt uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt dat er op 1 oktober 2006 weliswaar SCNC-vlaggen werden gehesen op verschillende plaatsen in Bamenda, maar er is geen sprake van 'vele arrestaties (...) van topmensen' op 1 oktober 2006, zoals u beweert (zie informatie in het administratieve dossier). Toen u nadien werd gevraagd of er naar aanleiding van de 1 oktober-viering van 2007 arrestaties gebeurden, verklaarde u dat u niet op de hoogte was, omdat u ziek was (gehoor 1 CGVS, p.17). Nochtans kan uit uw verklaring dat u van 22 september 2007 tot 6 januari 2008 opgesloten werd in 'Public Security Old Town' te Bamenda (zie gehoor 1 CGVS, p.13-14) afgeleid worden dat u op 1 oktober 2007 in detentie zat, waardoor men toch zou verwachten dat u dit als verantwoording zou opgeven voor uw onwetendheid, eerder dan ziekte. Dit doet dan ook twijfels rijzen bij uw beweerde opsluiting.

Bovenstaande onwetendheden maken het ongeloofwaardig dat u nog betrokken was bij de HRDG na de dood van Patrick Nkwain op 11 juli 2005.

Verder verklaarde u dat u op 11 oktober 2004 waarnemer was bij de presidentiële verkiezingen in Mezam, Bamenda (gehoor 1 CGVS, p.6). Uw grote betrokkenheid bij deze verkiezingen staat echter in contrast met het feit dat u niet ging stemmen bij de laatste verkiezingen in 2007. Toen u tijdens het eerste gehoor door het Commissariaat-generaal werd gevraagd waarom u niet ging stemmen in 2007, dacht u na en zei u enkel dat u niet wou stemmen, zonder een specifieke reden te geven (gehoor 1 CGVS, p.3). Tijdens het tweede gehoor door het Commissariaat-generaal antwoordde u op dezelfde vraag dat de vervalsing bij de verkiezingen, alsook het feit dat u –naar aanleiding van de vorige verkiezingen- zwaar werd geslagen er u van weerhouden hadden om in 2007 te gaan stemmen (gehoor 2 CGVS, p.12). Indien dit werkelijk de motieven zijn die aan de basis lagen van uw weigering om in 2007 te gaan stemmen is het merkwaardig dat u deze tijdens het eerste gehoor niet heeft aangehaald. Daarenboven dacht u dat de verkiezingen in juni 2007 gehouden werden, maar uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt echter dat deze op 21 juli 2007 gehouden werden (gehoor 1 CGVS, p.3). Uit bovenstaande onwetendheden blijkt dat uw politieke interesse en betrokkenheid wel heel erg klein is, hetgeen toch merkwaardig is voor iemand die jarenlang voor een organisatie als HRDG beweert te hebben gewerkt. Het is

–in het licht van deze beperkte politieke betrokkenheid en gezien uw bewering dat uw arrestatie ter gelegenheid van de verkiezingen van 2004 er u van weerhield om aan de verkiezingen van juli 2007 deel te nemen- ook weinig overtuigend dat u enkele maanden later – meer bepaald op 22 september 2007 – een groep mensen in Bafut gaat toespreken over de slechte kansen van de Engelstalige Kameroeners, de zaak El-Hadji en de fraude bij de verkiezingen van 11 oktober 2004 (gehoor 1 CGVS, p.13-14). Bovendien verklaarde u dat u alleen ging naar het dansfeest van Fon Abumbi II van Bafut en dat uw ‘dichtste relaties’ niet in Bafut woonden. Ondanks het feit dat u zelf nooit in Bafut woonde, noemt u Bafut toch uw dorp en ging u alleen naar het dansfeest. U gaf aan dat de Fon van Bafut geen duidelijke politieke voorkeur had, maar volgens informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt hij lid te zijn van de CPDM en riep zijn mensen op om voor de CPDM te stemmen. Het is weinig overtuigend dat u –gezien de omstrede uitlatingen die u op het dansfeest in Bafut beweert te hebben gedaan- volstrekt niet op de hoogte zou zijn geweest van de politieke strekking waartoe de Fon van Bafut behoorde. Bovenstaande zaken trekken uw band met Bafut in twijfel, alsook uw aanwezigheid op het dansfeest van Fon Abumbi II én uw politieke uitlatingen daar.

Uit bovenstaande onwetendheden en vaagheden blijkt dat niet alleen uw betrokkenheid bij de HRDG vanaf 2005 ongeloofwaardig is, maar eveneens uw aanwezigheid op het dansfeest van Fon Abumbi II van Bafut op 22 september 2007 en de daaruit volgende vervolging.

Bovendien kunnen vragen gesteld worden bij uw reisdocumenten;

Zo verklaarde u dat u in 2000 een paspoort aanvraag, omdat uw directeur wou dat u soms mee ging op seminarie. U verklaarde verder dat u op het einde van 2003 een visum aanvraag voor naar een seminarie in verband met mensenrechten in België te gaan, maar dat u het niet kreeg. U verklaarde dat u buiten dit seminarie nooit een visum aanvraag (gehoor 1 CGVS, p.8-9). Ook tijdens het tweede gehoor gaf u aan dat u slechts éénmaal een visum aanvraag om met uw baas naar hier (nvdr België) te komen (gehoor 2 CGVS, p.1). Toen de dossierbehandelaar u confronteerde met het feit dat het CGVS over informatie beschikt die bewijst dat u meer dan één keer een visum aanvraag, verklaarde u eerst stress te hebben, het u niet meer te herinneren, maar bevestigde u toch nog een visum aanvraag te hebben. U gaf spontaan aan dat het voor een seminarie te Zwitserland was en dat u niet ging, omdat u ziek was (gehoor 2 CGVS, p.1-2). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt echter dat u dit visum niet kreeg, omdat het een ‘nepdossier’ betrof. Bovenstaand bedrog ondermijnt verder de oprechtheid van uw asielrelaas.

Gelet op bovenstaande vaststellingen maakt u de oorzaak van uw problemen niet aannemelijk en kan bijgevolg geen geloof gehecht worden aan de door u beweerde vrees voor vervolging of een reëel risico op lijden van ernstige schade.

De door u in het kader van uw asielprocedure neergelegde geboorteakte (nr. 991184), toont uw identiteit aan, die hier niet in twijfel getrokken wordt. De door u neergelegde geboorteakte van (A.) Lionel Ambe Tangang (nr. 4807/2004) toont dat hij uw zoon is en dat zijn vader (A.) Martin Asongwe is, wat niet in twijfel getrokken wordt. De door u neergelegde professionele kaart van de HRDG, toont aan dat u op 15 augustus 2000 in dienst was bij de HRDG als secretaresse, wat niet in twijfel getrokken wordt. Er werden hierboven wel vragen gesteld bij uw recente tewerkstelling bij de HRDG. U legde een badge van verkiezingswaarnemer van de presidentiële verkiezingen op 11 oktober 2004 voor, welke aantoont dat u observant was bij deze verkiezingen, wat niet in twijfel wordt getrokken. Het door u neergelegde document van de HRDG (dd. 14 april 2008) werd ondertekend door de ‘General Coordinator’ van de HRDG Mukong Margaret Nain, een persoon die niet voorkomt in de beschikbare informatie over de huidige leidinggevende functionarissen van de HRDG. De authenticiteit van dit document kan hierdoor dan ook in twijfel worden getrokken. U legde foto’s voor waarop het afgebrande huis van uw ouders te zien zou zijn. Deze foto’s tonen niet aan dat het uitgebrande huis daadwerkelijk van uw ouders was, laat staan dat ze een indicatie van de oorzaak van de brand geven. U legde ook een foto voor waarop u te zien bent in het ziekenhuis van Gent, waar u op 20 januari 2008 geboorte gaf aan (K.) Regina Caeli Awah. Deze foto

heeft geen enkele bewijswaarde in het kader van uw asielaanvraag. Voor wat het door u voorgelegde medisch attest (doorgefaxt op 10 juli 2008) van Dr. Raf (H.), huisarts, betreft kan het volgende worden opgemerkt. Er kan begrip worden opgebracht voor uw toestand van angst en stress, maar niettemin kan worden opgemerkt dat uw verklaringen tijdens de 2 gehoren die door het CGVS werden afgenomen coherent en gestructureerd waren. De vermelding in het attest van Dr. (H.) dat u in de war was tijdens het gesprek, is gebaseerd op uw verklaringen en vindt in elk geval geen grond in de 2 gehoorverslagen van het Commissariaat-generaal. Uw raadsman, Meester (K.), haalde tijdens het tweede gehoor door het Commissariaat-generaal aan dat u problemen heeft met de precisering van data, dat u problemen hebt met herinnering en dat hij u adviseerde een psycholoog te consulteren, maar dat u dat niet deed (gehoor 2 CGVS, p.12). In het medisch attest van Dr. (H.) staat vermeld dat u verwezen werd voor psychologische hulp. Afgaand op het vlotte verloop van beide gehoren zijn er in elk geval geen aanwijzingen dat eventuele psychologische problemen die u zou hebben uw verklaringen op enige wijze zouden hebben beïnvloed. Uit beide verslagen blijkt overigens dat u zeer goed gesitueerd bent in tijd en ruimte. De uitspraak van uw advocaat dat u problemen heeft met data en herinnering is zeker niet veralgemeenbaar, vermits u tijdens beide gehoren in staat was om de meeste feiten vrij precies in de tijd te situeren.

U legde geen documenten voor om uw reisweg te staven.”

4.1. Verzoekster kan niet akkoord gaan met de bestreden beslissing.

Zij benadrukt dat zij een medische problematiek heeft en dit invloed heeft gehad ten tijde van het interview. Zij is hypertensief, heeft een hoge bloeddruk, dient psychologisch te worden begeleid en verliest soms haar concentratie, zoals onder meer blijkt uit het neergelegde doktersattest. De arts verklaart dat zij gestresseerd was en tijdens het gesprek bij hem tevens in de war was. Doordat zij tijdens haar zwangerschap ernstig ziek was, had zij nog steeds een sterk verhoogde bloeddruk. Daardoor blijft zij angstig en onzeker, wat zeker en vast de verwarring in de hand werkte. Verzoekster stelt dat haar verklaringen in het licht van deze medische problematiek dienen te worden bekeken en voegt de bewijzen ervan bij het verzoekschrift.

Verzoekster stelt dat zij wel degelijk op de hoogte is van wie na Patrick Nkwain de leidinggevende functie heeft. Zij geeft een uiteenzetting over de historiek van de organisatie, waarbij zij aangeeft dat sedert 2005 Margaret Nain Mukong de ‘general coördinator’ is en Gaby Amo de ‘promotion/protection officer’. Verzoekster blijft formeel in de verklaringen die zij heeft afgelegd.

Aangaande het overlijden van Patrick Nkwain, herhaalt verzoekster haar verklaringen van bij het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (verder: CGVS). Zij voert aan dat het CGVS ten onrechte stelt over informatie te beschikken die met haar verklaringen strijdig zou zijn, aangezien het enige dat de bron vermeldt is dat deze persoon stierf na een korte ziekte. Dit kan volgens verzoekster om het even wat zijn en is zo summier omschreven dat het niet kan worden beschouwd als objectieve bron.

Met betrekking tot de arrestatie van Gaby Amo, erkent verzoekster dat het correct is dat de arrestatie plaatsvond op 18 november 2004. Zij wist dat deze persoon werd gearresteerd wegens problemen met Fon Chafah XI en verklaarde dit tijdens het interview. De reden waarom zij tijdens dit interview een andere datum gaf wijt zij aan haar medische problematiek en hypertensie, waardoor zij hoofdpijn had. Aangezien zij van de jurist tijdens het interview een datum diende te geven en zij ongeduldig was door haar ziekte, heeft zij een foute datum gegeven. Volgens verzoekster is deze uitleg aannemelijk aangezien zij wist waarom en wegens welke problemen voornoemd persoon werd gearresteerd.

Betreffende de motivering dat zij geen voorbeelden kon geven van mensenrechtenschendingen in Bamenda in 2006, betoogt verzoekster dat de jurist zou hebben gevraagd: “Which/what document did you wrote in Human Rights in 2006?”. Zij begreep deze vraag alsof zij diende te antwoorden welk belangrijk document zij in 2006 had geschreven of belangrijk was en dacht dat zij één bepaalde naam moest geven. Als voorbeeld gaf de jurist de El Hadji zaak waaraan de HRDG in 2003 werkte, waardoor zij weer

de indruk kreeg dat de jurist insinueerde dat zij over één bepaald belangrijk document informatie diende te geven of een naam diende te geven. De zaak Hadji is immers bekend maar in 2006 was er geen dergelijke zaak. Dat verzoekster deze vraag verkeerd begreep zou ook blijken uit de bestreden beslissing waar deze stelt dat verzoekster antwoordde dat zij “*geen document zag*”. Verzoekster betoogt dat zij wel degelijk voorbeelden kan geven van mensenrechtenschendingen in Bamenda in 2006 waar de HRDG actie tegen ondernam, doch dat de vraag op deze wijze nooit werd gesteld in het interview. Zij haalt de zaak ‘John’ aan van in 2006, dewelke kindermisbruik betrof en waarin verzoekster advies gaf aan de vader. Zij haalt tevens de zaak ‘Mrs Deborg & Catherine, Widikum’ aan, een zaak over landeigendom waarin verzoekster naar de mensen toeging en een rapport maakte.

Aangaande haar verklaringen over de 1 oktoberviering van 2006, stelt verzoekster dat dit de dag is waarop de onafhankelijkheid van Zuid-Kameroen wordt gevierd. In haar gebied vonden er toen geen arrestaties plaats, misschien wel in andere gebieden. Verzoekster zou dit hebben verklaard omdat de jurist maar vragen bleef stellen waardoor zij antwoordde dat er misschien in andere gebieden arrestaties plaatsvonden.

Verzoekster benadrukt dat zij na de dood van Patrick Nkwain nog betrokken was bij de HRDG en dat zij het nodige doet om documenten te bekomen die dit kunnen aantonen.

Met betrekking tot de verkiezingen van 2007, doet verzoekster gelden dat men tijdens het eerste interview enkel vroeg of zij ging stemmen in 2007, waarop zij antwoordde: “*neen, ik wou niet*”. De jurist ging hier niet verder op in zodat verzoekster geen bijkomende verklaringen aflegde. Tijdens het tweede interview is de jurist er wel verder op doorgegaan zodat verzoekster hierover de nodige uitleg heeft gegeven.

Betreffende de datum van de verkiezingen heeft verzoekster gezegd dat zij rond juni plaatsvonden maar zij hiervan niet zeker was. Op het einde van het interview heeft zij dat ook gezegd, maar in de bestreden beslissing zou hiermee geen rekening zijn gehouden.

Verzoekster verklaart dat zij niet op de hoogte was van de politieke achtergrond van de Fon van Bafut. Tijdens het dansfeest ontstond er een discussie, tijdens dewelke verzoekster haar mening gaf over de slechte kansen voor Engelstalige Kameroeners en de zaak El Hadji en zij blauwe hand-outs uitdeelde van de organisatie, waarna zij werd gearresteerd.

Aangaande haar visum merkt verzoekster op dat zij wel degelijk de nodige informatie heeft verstrekt en correcte verklaringen heeft afgelegd tijdens het interview bij het CGVS, daar zij verklaarde dat zij inderdaad nog een tweede visum aanvraag. Minstens heeft deze informatie volgens haar geen invloed op de vraag of zij in aanmerking komt voor het statuut van vluchteling of subsidiaire bescherming.

Verzoekster meent dat er geen discussie over kan bestaan dat zij voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikel 1, A (2) van de Conventie van Genève van 28 juli 1951. Zij vreest voor vervolging bij terugkeer naar haar land van herkomst. Meermaals werd zij in het verleden al gearresteerd naar aanleiding van haar werk voor de HRDG. In Kameroen worden mensenrechtenverdedigers lastig gevallen en geïntimideerd. Ook worden zij gearresteerd en weken lang vastgehouden zonder enige wettige motivering. Dit blijkt onder andere uit de informatie van Amnesty International die verzoekster bij het verzoekschrift voegt.

Verzoekster vreest voor vervolging op basis van haar overtuigingen en haar uitingen over mensenrechtenschendingen. Zij werd in het verleden al gearresteerd op basis hiervan en vreest dat indien zij dient terug te keren naar Kameroen, zij dadelijk zal worden gearresteerd, gefolterd en mishandeld.

Verzoekster stelt dat de overheid haar burgers nooit heeft beschermd tegen dit geweld en dat de politie zelf, die deel uitmaakt van het overheidsapparaat, de detenties in de hand werkt, hetgeen tevens blijkt uit het door haar voorgelegde rapport van Amnesty International.

Verzoekster brengt bij aangetekende zending van 13 augustus 2008 bijkomende documenten neer om aan te tonen dat zij in 2006 nog actief was voor de HRDG.

Zij brengt bij aangetekende zending van 6 september 2008 tevens een fax bij van Franka Nzoukekang om te staven dat haar relaas overeenstemt met de werkelijkheid.

4.2. Uit de bestreden beslissing blijkt dat verweerder verzoeksters betrokkenheid bij de ‘Human Rights Defence Group’ (HRDG) sinds 2005 ongeloofwaardig acht. Verzoekster

De griffier,

De voorzitter,

A. DE POOTER.

W. MULS.